

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN-2019-734

30.9.2019

ALEKTUM AS

Tvist

Om klager i tide har fremmet en innsigelse hun hadde krav på å få vurdert. – Om kravet er foreldet.

Klager anførte at kravet var omtvistet og at hun ble presset til å godta det omtvistede kravet. Videre anførte hun at kravet var foreldet. Kravet på kr 995, forfalt til betaling 17.10.13. Det ble registrert tre avdragsavtaler siste halvår 2016. Første delbetaling på kravet ble gjort 20.12.17. Nemnda mente at klager hadde erkjent kravet. Klager fikk ikke medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 1 690

Saksfremstilling

Kravet, kr 995, forfalt til betaling 17.10.13. Kravet skal ha blitt purret, før inkassovarsel skal ha blitt sendt. Kopi av disse varslene er ikke fremlagt, da de skal ha blitt slettet etter fem år. Betalingsoppfordring av 10.1.14 er fremlagt i kopi. Salær var lagt til kravet med kr 320. Det er siden beregnet tungt salær, kr 640, og det er beregnet avdragssalær med kr 1 050.

Klager har anført kravet er omtvistet. For å inngå avdragsavtale for andre krav til innfordring, ble klager presset til å akseptere at det omtvistede inngikk i avtalene. Klager har anmodet om at innklagede noterte at kravet var omtvistet uten at dette skal ha blitt gjort. Innklagede har ikke kunnet gi en oppstilling av kravet og betalinger. Kravet må uansett være foreldet.

Inkassoforetaket har anført ikke er registrert noen henvendelse fra klager som tyder på at klager ikke var enig i kravet fra Fovea. Det har vært avtalt flere betalingsavtaler der kravet fra Fovea har inngått, første gang 4.6.16. Ny avtale ble inngått 3.10.16, der kravet fra Fovea inngikk som en av tre saker. Siste avtale ble inngått 15.11.16. Også her inngikk kravet fra Fovea som én av tre saker. Ved hver avtaleinngåelse er det sendt "avdragsbekreftelse". Kravet er ikke foreldet som følge av at det er inngått avtaler, og at det er mottatt betalinger. Spesifikasjon av kravet er sendt flere ganger.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Klager anfører at kravet er omtvistet, og at hun ble presset til å godta det omtvistede kravet.

Nemnda har lagt til grunn at den som fremsetter en påstand, har bevisbyrden for dens riktighet. Vedkommende må gjøre det overveiende sannsynlig (mer enn 50 %) at det faktisk forholder seg slik som påstått.

Innklagede har fremlagt kopi av telefonlogg fra 4.6.16. Loggen viser at klager hadde innsigelser mot et annet krav enn det som er til behandling her, og at det kun ble satt opp en nedbetalingsavtale for kravet i vår sak. Da avtalen ikke ble oppfylt av klager, ble det satt opp nye nedbetalingsavtaler 3.10 og 15.11.16 som omfattet både kravet i vår sak og det krav hun bestred ifølge loggen 4.6.16. Sistnevnte logg viste imidlertid at hun til slutt "erkjente" det kravet hun hadde innsigelser mot.

Slik nemnda ser det, har klager ikke oppfylt sin bevisbyrde når det gjelder disse to anførslene. Den fremlagte logg viser at det var et annet krav som klager hadde innvendinger mot. I en situasjon der man ikke klarer å betale sine løpende forpliktelser vil en utenrettslig pågang lett kunne oppfattes som et press, noe den også er ment å skulle være. En nedbetalingsavtale er en gunstig måte for skyldnere til å ordne sitt mellomværende på, og det må etter nemndas syn være innenfor god inkassoskikk å søke å unngå tvister om beskjedne krav ved å inkorporere dem i en samlet avtale som tar sikte på å innfri alle kravene. Står skyldneren fast på sin innsigelse mot ett av kravene, må imidlertid det respekteres eventuelt med den konsekvens at det ikke blir noen nedbetalingsavtale for noen av kravene. I dette tilfellet viser loggen at klager etter noen diskusjon aksepterte alle kravene, og det kravet som i sin tid var omdiskutert, er uansett ikke med blant de saker som i dag er til innfordring hos innklagede.

Klager har dessuten anført at kravet i vår sak er foreldet. Den alminnelige foreldelsesfristen er tre år, jf. lov om foreldelse av fordringer (foreldelsesloven) 18.5.79 nr. 18 § 3. Foreldelse avbrytes "når skyldneren overfor fordringshaveren uttrykkelig eller ved sin handlemåte erkjenner forpliktelsen, så som ved løfte om betaling eller ved å betale rente", jf. foreldelsesloven § 14.

Det er fremlagt kopier av to bekreftelser på inngåtte nedbetalingsavtaler som i tid ligger forut for treårsfristen som løp ut 17.10.16 og en avtale som er inngått kort tid etter. Både hovedstolen og inkassoomkostningene er betalt slik at det på klagetidspunktet kun gjensto å betale renter.

Etter nemndas syn viser dette at det forelå erkjennelse av kravet før foreldelsesfristen løp ut, og denne erkjennelsen er senere bekreftet ved klagers innbetalinger.

Klager kan etter dette ikke gis medhold og har ikke krav på å få tilbakebetalt de innbetalte kostnadene.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Klager gis ikke medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Linn Hagsæther (selskapsrepresentant), Kristin Thorne Kleiberg (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).